

Список використаних джерел

1. Запобігання корупції у Збройних Силах України. Особливості правозастосування під час дії воєнного стану. Київ. ВД «Професіонал», 2022. 608 с.
2. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 року №1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.
3. Про правовий режим майна у Збройних Силах України: Закон України від 21.09.1999 № 1075-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1075-14#Text>.
4. Про господарську діяльність у Збройних Силах України: Закон України від 21.09.1999 № 1076-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1076-14#Text>.
5. Про затвердження переліку видів господарської діяльності, здійснення якої дозволяється в/ч Збройних Сил України: постанова Кабінету Міністрів України від 25.07.2000 № 1171. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1171-2000-%D0%BF#Text>.

Ковалів Олександр Іванович,

головний науковий співробітник Інституту агроecології і природокористування НААН, доктор економічних наук, старший науковий співробітник

ДЕРЖАВНА АНТИКОРУПЦІЙНА ЗЕМЕЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ ЯК ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНА ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ

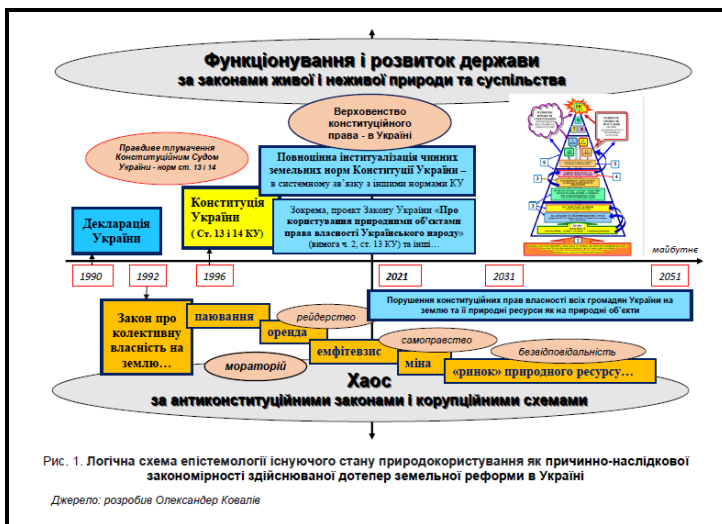
Три роки тому – на V Міжнародній науково-практичній конференції «Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі», ми стверджували так: «В Україні корупційні проблеми і негаразди, пов'язані із сферою природокористування та земельних відносин, що охоплюють майже всі галузі життєдіяльності, виникають в основному через тотальне залишення поза увагою наукової та педагогічної еліти, а відтак – органів державної влади (законодавча, виконавча і судова) вимоги повноцінної інституалізації конституційних норм щодо права власності Українського народу на природні об'єкти – основне національне багатство, що де-юре перебуває під особливою охороною держави, а де-факто, навіть не взято на відповідний баланс нації. Для цього, «законотворці» по-шулерські замінили конституційну норму щодо права лише «користування» природними об'єктами права власності народу (ч. 2 ст. 13 КУ) іншим надуманим словом «поширення» (ст. 79 ЗКУ та ст. 373 ЦКУ)» [1].

У цьому зв'язку, нами було доведено, що відсутність Закону України «Про право користування природними об'єктами права власності Українського народу» як цього вимагає ч. 2 ст. 13 КУ, а також, зокрема, Державного кадастру ґрунтів в агроландшафтах України, склали головні нерегульовані передумови щодо

самовільного заволодіння основним капіталом нації, погіршуючи якісний стан природних ресурсів, особливо ґрунтів і водних джерел (систем), а головне існування корупційної безкарності стосовно експлуатації всіх категорій землі. Насправді, як на наше розуміння, все це має ознаки прямого злочину на найвищих щаблях влади, оскільки право законодавчої ініціативи належить Президентові України, народним депутатам і Уряду України (ст. 93 КУ).

Проведений аналіз та синтез причинно-наслідкових зв'язків появи найважливіших проблем в Українському просторі, також вказав на те, що фактор часу спричинив рух до «хаосу», в якому наглядно проявилися наслідки корупційних і олігархічних схем земле-природо-користування (мораторій, рейдерство, самоправство, безвідповідальність тощо) і, який (рух) підкріплено прийняттям антиконституційних законів, починаючи з «колективної власності на землю» (30 січня 1992 року). Цьому сприяло непередбачуване внесення численних змін і доповнень до Земельного кодексу України й інших законів, що невпинно віддаляло і продовжує віддаляти ряд прийнятих законодавчих актів від чинних земельних норм Конституції України, поглиблюючи правову прірву.

Антиконституційна діяльність, в такий спосіб, спонукала і спонукає громадян (фактично – «безправний народ») захищатися і діяти «тут і зараз» – на основі конституційного прагматизму. Ці чинники наглядно презентує логічна схема епістемології існуючого стану природокористування як причинно-наслідкової закономірності, здійснюваної дотепер – так званої «земельної реформи» в Україні, що сконцентровано показана нами на рис. 1 [2].

Ми припускаємо, що лише за умов дотримання законів живої і неживої природи та суспільства, – на основі конституційних земельних імперативів, відбуватиметься збалансоване функціонування і розвиток нашої держави, або ж продовжуватиметься поглиблення існуючого стану за антиконституційними законами і корупційними схемами, здійснюваної дотепер земельної реформи в Україні, – в напрямку поза правового «хаосу» і «деградації».

Беручи до уваги наявний критичний стан в державі й те, що розв'язання даної проблематики має загальнонаціональне значення та, враховуючи той факт, що запропоновані нами ґрунтовні напрацювання є конституційно вмотивованими, науково обґрунтованими і вже достатньо висвітленими, в тому числі публічно, ми офіційно надіслали їх до секретаріату РНБО, – ще навесні 2021 р., а також повторно нагадали про цю потребу публічно – теперішньому Президенту України Володимирі Зеленському – Голові РНБО України – у відкритому діалозі на шпальтах газети «Урядовий кур'єр» від 02.02.2022 р. № 20 в статті «У кого земля – в того влада» [3] – на передодні агресивної війни.

Непревеликий жаль, тепер, до цього всього додалися — ще й зовнішня воєнна агресія «рашизму» й окупація частини території України. Внаслідок смертоносної війни проти України відбулася (продовжує відбуватися), жахлива руїна життєдіяльності всіх громадян України – їхнього життєвого фізичного й матеріального простору, будівель, споруд, інфраструктури та іншого майна. Знищуються (руйнуються, забруднюються, зникають...) природні ресурси як природні об'єкти права власності Українського народу – основне національне багатство, включаючи довкілля, також ландшафти, ґрунти, водні джерела і цілі природні екосистеми тощо. Спричинився жахливий кризовий демографічний стан, в тому числі через масштабну евакуацію і міграцію населення...

При цьому, маємо констатувати факт продовження антиконституційних олігархічних «земельних танців» і законотворчих «ігор», зокрема – з так званим «ринком землі сільськогосподарського призначення», де з 1 січня 2024 року вступає в дію антиконституційна норма щодо набуття сільськогосподарських земель у власність громадян України та юридичних осіб (резидентів) загальною площею – до 10 тисяч гектарів – в одні руки...

Проте, не втрачаючи віри в правду і право, мусимо констатувати той факт як переконання, що з перемогою над «рашизмом» – в Україні якнайшвидше переможе наша – «українська конституційна правда» і відбудеться прозріння, не лише в працівників органів державної влади (законодавча, виконавча і судова), але й в наукової та педагогічної еліти, що підтвердить їхнє справжнє служіння і відданість Українському народові – всім громадянам України, а також проявить реальну боротьбу з корупцією та усуне її першопричини.

Водночас, ми переконані, що Президент України Володимир Зеленський як гарант Конституції України, не очікуючи закінчення

війни, – особливо на окупованих росією (рф) територіях України (півострова «Крим» і частини території Сходу та Півня України), має взяти під особистий контроль процес прискорення проявлення конституційного права – абсолютної власності Українського народу (всіх громадян України) на землю та її природні ресурси, яка є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави, сприяючи невідкладному здійсненню таких кроків:

1. Конституційний Суд України – якнайшвидше видає остаточне рішення (тлумачення) про сутність чинних земельних норм Основного Закону України (ст. 13 і 14) в системному зв'язку з іншими статтями Конституції, розгляд якого розпочато 19 грудня 2019 року (*проект рішення КСУ – вже підготовлено*).

2. Рада національної безпеки і оборони України, із врахуванням рішення КСУ, – першочергово розглядає і приймає рішення «Про загальнонаціональні засади конституційних норм щодо землі та її природних ресурсів як природних об'єктів права власності Українського народу – основного національного багатства України» (*проект рішення РНБО – вже підготовлено*).

3. Верховна Рада України, на виконання і в розвиток таких рішень КСУ і РНБО, – невідкладно організовує підготовку відповідних законопроектів (в пакеті) і першочергово розглядає та приймає їх як Закони України.

Для цього має працювати відповідна фахова група на професійній основі, – за участю автора, яка відповідально готує (пакетом) остаточні варіанти (в розвиток прийнятих рішень КСУ і РНБО) всі необхідні законопроекти, а також (дана група) відповідально й системно супроводжує їх – до остаточного прийняття Парламентом України і підписання їх Президентом України. Бере, за необхідності, активну участь в здійсненні контролю їх виконання [4].

Наші обґрунтування довели, що прискорення перемоги над всіма ворогами (проблемами теж) України – на зовнішніх і внутрішніх «фронтах», а також забезпечення реальної побудови (в порядку логічної трансформації) не корумпованої економічно-сильної гарантовано-безпечної національно-правової держави «Нова Україна», – можливе лише за умов невідкладної імплементації всіх чинних конституційних норм першого розділу Основного Закону України як базових (загальних) засад державотворення, у визначеному імперативному порядку: *суверенна, незалежна, демократична, соціальна, правова, унітарна держава – в межах цілісного і недоторканного існуючого державного кордону, в якій людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека реально визнаються найвищою соціальною цінністю, а земля та її природні ресурси – де-факто проявляється абсолютною власністю Українського народу (всіх громадян України) (стисло «земля») – є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави...*

Список використаних джерел

1. Ковалів О.І. Земля та її природні ресурси як основний капітал нації та головний об'єкт державної антикорупційної політики в Україні / Матеріали V Міжнар. наук.- прак. Конф. [«Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі»], Нац. акад. внутр. справ, (Київ, 9–10 груд. 2020). Ч. 1. С. 126–128.
2. Ковалів О.І. Звершення земельної реформи в Україні за когнітивним принципом позитивної часової переваги. Ефективна економіка, 2021, № 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2021/24.pdf.
3. У кого земля – в того влада! / Урядовий кур'єр. – 02 люто. 2022. № 20 [7141]. С. 4.
4. Ковалів О.І. Основні засади емерджентності системи проявлення прав власності Українського народу на землю та її природні ресурси / Агроекологічний журнал № 1, Київ, 2022, Ст. 46–57.

Корольчук Віктор Володимирович,
начальник відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник;

Циганов Віктор Васильович,
провідний науковий співробітник відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності Національної академії внутрішніх справ, кандидат філософських наук, доцент

ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК В УМОВАХ ГІБРИДНОГО МИРУ: ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ Й УТРИМАННЯ

Історія стверджує що кожна війна навіть сторічна, рано чи пізно засинає. Насправді війна не спить, вона відпочиває. Мир (мирний час) – це стан міждержавних стосунків, при якому суперники змушені використовувати несилкові засоби для вирішення існуючих між ними конфліктів і протиріч. На думку Йохана Галтунга, засновника міжнародного Інституту досліджень проблем світу в Осло, можна говорити про негативний мир і позитивний мир. Негативний мир - це просте припинення насильства, а позитивний мир - це створення таких механізмів і структур, при яких конфлікт вирішуються на одній з його стадій. Гібридний мир, як результат гібридного міждержавного конфлікту, є поєднанням цих двох станів. Гібридна війна, проти яку було розв'язано проти України – це багатовимірна і багатомірна реальність. В її оцінці немає і не може бути загально визнаної шкали і початкової точки виміру, мабуть, окрім однієї – її причинами стали два дзеркальні антиподи: українська революція і викликана нею російська